

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Afgestudeerd, en dan... Een internationale baan in de gemeentelijke wereld

Jonge, K. de

Citation

Jonge, K. de. (1994). Afgestudeerd, en dan...: Een internationale baan in de gemeentelijke wereld. *Bestuurskundige Berichten*, 9(4), 19-20. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233837>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233837>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

- vertegenwoordiging van een geografisch bepaald gebied waarbij de landen één vaste vertegenwoordiger afvaardigen (bijvoorbeeld doordat deze het gunstigst ligt in de machtsverhoudingen), danwel bij roulatie de vertegenwoordiging op zich nemen;

- vertegenwoordiging door loting van landen waarbij die landen die reeds zitting hadden in een voorgaande periode tot het moment van volledige roulatie zijn uitgesloten van deelname;

- vertegenwoordiging door stemming waarbij de lidstaten zelf een aantal vertegenwoordigers kiezen;

- gewogen vertegenwoordiging waarbij op basis van bovengenoemde factoren landen boven een door de lidstaten te benoemen norm worden toegelaten tot het besluitvormende orgaan.

Het vaststellen van een manier van vertegenwoordiging kan leiden tot de meest vreemdsoortige vormen van vertegenwoordiging. Zie bovenstaande voorbeelden. De vorm is niet eens het belangrijkste zolang landen de bereidwilligheid tonen om bij zich wijzigende machtsverhoudingen dit doorwerking te laten hebben in de samenstelling van de vertegenwoordiging. Dit is voor de lidstaten een goede mogelijkheid zich onvoorwaardelijk te binden aan besluiten van de vertegenwoordiging. Het huidige systeem van een aantal permanente leden met daarnaast een aantal roulerende leden is misschien nog niet eens het slechtste model van vertegenwoordiging.

Toch de discussie voeren

Nu kan dan toch de discussie gevoerd worden over de keuze tussen intergouvernementeel en supranationaal bestuur. Vaststelling van de wijze van vertegenwoordiging vereist immers ook vastlegging van de waarde van de vertegenwoordiging.

De keuze voor de lidstaten komt neer op enerzijds het zelf in handen houden van de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid. De VN, in het bijzonder de Veiligheidsraad, kan

weliswaar zelf beleid maken maar de lidstaten beslissen ieder voor zich of zij meewerken aan implementatie. Het functioneren van de Veiligheidsraad kan anderzijds ook rusten op supranationaliteit. In dat geval heeft zij de mogelijkheid dwingend beleid op te leggen aan de lidstaten.

De discussie die op dit moment rondom de Europese Unie wordt gevoerd kan dus ook worden toegepast op de VN. Dit vereist echter wel vooraf een duidelijke erkenning van de werkelijke verhoudingen tussen de lidstaten. Van groot belang hiervoor zal zijn of wij - de Westerse beschaving - bereid zijn te erkennen dat andere landen ook bepalend kunnen zijn voor de toekomst van vrede op Aarde. ◀ ◀

Rectificatie

In het artikel "Oost, West,..." van Marc Fox in Bestuurskundige Berichten nummer 2, jaargang 9 is bij het afdrukken een fout geslopen in het notenapparaat. Er is namelijk een noot weggefallen uit het notenapparaat, waardoor de noten in het artikel niet meer corresponderen met de noten in het notenapparaat. In het notenapparaat moet worden toegevoegd noot 2: A. van Staden, "Inleiding", in: A. van Staden (red.), Tussen orde en chaos: de organisatie van de veiligheid in het nieuwe Europa, Leiden: DSWO Press, 1993, blz. 21-63. Verder moeten de noten die genummerd zijn van 2 tot en met 11, de nummers 3 tot en met 12 krijgen. ◀ ◀

AFGESTUDEERD, EN DAN...

Een internationale baan in de gemeentelijke wereld

Als student is het vaak lastig een beeld te vormen van een mogelijke baan. In een serie portretten van bestuurskundigen op de arbeidsmarkt wordt getracht meer duidelijkheid te scheppen. Ik zal hieraan een bijdrage leveren met een beschrijving van mijn werk bij het International Project Unit (IPU) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG).

Karin de Jonge

De aanloop

De eerste stap die leidde naar mijn huidige baan was het bijwonen van een internationaal congres over economie en veiligheidsvraagstukken. Tijdens een informeel gedeelte wees een docent ontwikkelingseconomie uit Rotterdam mij op de mogelijkheid om onderzoek te doen in Gedaref (Soedan). Daarvoor moest ik contact opnemen met de universiteit van Eindhoven. Daar wordt elk jaar een studenten-team samengesteld uit verschillende disciplines om enkele maanden veldonderzoek te doen. Deze studies moeten een bijdrage leveren aan de projecten die worden uitgevoerd door de gemeente Eindhoven en waar SNV (Stichting Nederlandse Vrijwilligers) personele ondersteuning biedt.

Dit concrete aanbod bracht meer lijn in mijn studie. Ik had een zeer brede internationale belangstelling die zich uitte in deelname aan twee studiereizen naar Rusland en Japan, keuzevakken Spaans en Indonesisch en een bestuursfunctie bij de Studentenvereniging voor Internationale Betrekkingen. Een duide

lijke keuze voor een afstudeervariant (oude stijl) had ik tot dan toe niet gemaakt. Mijn vrije variant werd opgevuld met internationaal-juridische en internationaal-economische vakken. Ik ging me verdiepen in ontwikkelingsbestuur; een breed vakgebied.

ik had een zeer brede internationale belangstelling

Na het verblijf in Soedan, waarover natuurlijk ook veel te vertellen valt, maar dat is hier niet aan de orde, moest er een scriptie geschreven worden. Al had ik nog ruim zes maanden studie-tijd voor me, de toekomst hield mij meer en meer bezig. Na een informatief telefoontje met een medewerker van de internationale afdeling van de VNG bleek dat er mogelijk nieuwe vacatures zouden ontstaan. Tot mijn verbazing bleef het balletje rollen en na een spannende sollicitatie-procedure werd ik nog voor het voltooien van mijn scriptie aangenomen.

De inhoud

De VNG is met ruim vijfhonderd medewerkers een sterke lobby-organisatie die haar

leden (636 gemeenten) optimaal probeert te adviseren en te vertegenwoordigen in nationaal en internationaal verband. Eind jaren tachtig is die internationale taak in een stroomversnelling geraakt. Hiervoor is een aantal redenen te noemen: de explosieve groei van stedenbanden, de behoefte aan een sterk lokaal bestuur in voormalig communistische landen en ontwikkelingslanden en de huidige trend in het ontwikkelingsdenken, waarbij institutionele projecten centraal staan gericht op meer democratie en decentralisatie. Voor de VNG betekent dit een enorme diversiteit in internationaal werk. Bij het Directiesecretariaat worden de beleidsmatige aspecten behandeld. Ongeveer vijf mensen onderhouden contacten met partner-organisaties, zusterverenigingen in het buitenland en geven algemene adviezen voor gemeentelijk internationaal beleid. Het IPU, waar ik werk, heeft vooral uitvoerende taken. Er worden stages georganiseerd bij Nederlandse gemeenten, studieweken en seminars in binnen- en buitenland, maar er worden ook formulerings- en evaluatiemissies uitgevoerd voor derden. In grote internationale projecten wordt samen gewerkt met buitenlandse trainingsinstituten en zusterorganisaties. De belangrijkste opdrachtgevers zijn: het Ministerie van Buitenlandse Zaken, het Ministerie van Binnenlandse Zaken, de Europese Commissie, de Wereldbank en het United Nations Capital Development Fund.

ieder is verantwoordelijk voor een project, dit maakt het werk aantrekkelijk, maar je moet flexibel zijn

Ik houd me op dit moment bezig met projecten voor Estland, Hongarije, Polen en Griekenland. Het dagelijkse werk bestaat voor mij uit het selecteren van (gemeentelijke) experts, de inhoudelijke voorbereiding van trainingen en seminars, de bespreking van projecten met counterparts in het buitenland, de begeleiding van buitenlandse

groepen in Nederland en de acquisitie van nieuwe projecten. Alle projectmedewerkers, elf op dit moment, krijgen veel ruimte om eigen ideeën in te brengen. Ieder is verantwoordelijk voor het hele traject van een project, inclusief de financiën. Dit maakt het werk extra aantrekkelijk, maar het kan soms ook onvoorspelbaar zijn en je moet flexibel zijn om 's avonds en in de weekeinden door te werken als dat nodig is.

De terugblik

Na een jaar werken begint zich uit te kristalliseren welke kennis van de studie bestuurskunde voor mij toepasbaar was. De vakken "centralisatie-decentralisatie" van Theo Toonen, "ontwikkelingsbestuur" van Leontien Visser en de interfacultaire cursus "ontwikkelingsproblematiek" van Tom Draisma gaven veel inhoudelijke ideeën en theorieën die ik gebruik in mijn werk. Het vak "internationale organisaties" van Joris Voorhoeve en de internationaal-juridische en economische vakken zijn nuttig geweest om mijn werk in een breder kader te kunnen plaatsen.

Tenslotte denk ik dat de vakken als "vergaderen en onderhandelen" en "het schrijven van beleidsteksten" goed waren voor mijn praktische vaardigheden. Bestuurskunde was voor mij een goede basis, maar de kennis die ik opdeed bij andere disciplines en mijn nevenactiviteiten bleken een extra pré voor deze baan. ◀ ◀

GOING ABROAD!

Studeren in Amerika

Wij willen ons even voorstellen als de aanstaande verslaggevers van de BB in Amerika. Wij; Bart Kollen en Hester van Leeuwen verstreken begin januari met zeven anderen naar Bloomington in Indiana om daar één semester te studeren.

Bart Kollen & Hester van Leeuwen

Voordat je daadwerkelijk in het vliegtuig stapt valt er nog heel wat te regelen. Naast het behalen van je Engelse taaltoets en het afronden van je doctoraal I, willen de Amerikanen alles van je weten. Van je lagere school tot het banksaldo van je ouders. Wij hebben net een avondje achter de rug waarbij we met het Leidse gedeelte van de groep elkaar hebben geholpen met het invullen van de papieren. Dinsdag volgt dan een bijeenkomst met alle Amerika-gangers. Dus zowel de mensen die stage gaan lopen als de mensen die naar andere universiteiten in Amerika gaan.

Het is de bedoeling dat je snel alle formulieren inlevert. We kregen deze formulieren ongeveer anderhalve week hiervoor. Deze tijd heb je dus wel nodig om van je verzekering de goede (Engelse!) verklaringen te krijgen en op je middelbare school een stempel op je diploma te halen.

We hebben niet de indruk dat je erg welkom bent. Voordat je Amerika wordt binnengelaten willen ze er zeker van zijn dat je ook weer na zes maanden vertrekt. Ze willen ook zeker weten dat je alle kosten die je daar maakt kunt betalen. Tot aan het eventueel terugsturen van je stoffelijk overschot toe.

Toch hebben we er veel zin in. Het leven op de campus ziet er erg aangenaam uit. Koken hoeft niet meer (Hoe vet komen wij terug?), sporten kan in overvloed (Dit compenseert weer wat!), zonneterras is aanwezig en een tankstation op 50 meter afstand die 24 uur per dag garant staat voor de toelevering van chips, cola, donuts en dergelijke.

Als we vertrekken in januari proberen we eerst met de groep een paar dagen New York mee te pikken. Daarna vliegen we naar Indianapolis. We worden keurig met een busje opgehaald. Na een paar dagen wegwijs worden op de campus begint het studeren. Eerst een weekje afkijken welke vakken leuk en interessant zijn en er dan drie of vier uitkiezen. Dit wordt mogelijk gemaakt door het "drop-and-add"-systeem. Dan in maart krijgen we een weekje carnavalsvakantie. We gaan ze in het zuiden kennis laten maken met de Hollandse gezelligheid (Holland is okee!). De tentamens vallen in de eerste week van mei. Daarna wordt je geacht op vakantie te gaan, of te wel op te hoepelen van de campus.

Tegen die tijd zijn we hard aan vakantie toe. Een week of vijf toeren door het land van de onbegrensde mogelijkheden en alle Amerikanen bezoeken die we gedurende het semester hebben leren kennen. San Francisco, Yosemite, Death Valley and Las Vegas. America here we come! ◀ ◀